

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă coștia până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

Induioșătoarea dragoste, ce aproape toți Onoriții preoți ai tractului protopresbiteral al Mehădiei au dovedit-o față de în Domnul adormitul protopresbiter Mihail Costescu, alergând — unii din mari îndepărtări, dela extre-mul hotar al protopresbiteratului, necruțând oboseală și spese — pentruca să fie de față la așezarea rămășițelor lui pământești în sânul pământului și în fața mormântului deschis, îndu-rrerați, să-și ia rămas bun dela dânsul, care i-a cinstit și iubit, îndeamnă simțul meu de adâncă recunoștință să aduc, ca Unchiu după sânge al adormitului în Domnul și ca Arhiereu, tuturor iubi-ților preoți, cea mai caldă mulțumită a mea, implo-rând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lor rugându-L într-una, ca dragostea lor arătată față de fratele lor în Christos, acum adormit, să o primească ca o jertfă bineplăcută și să li-o răsplătească din belșug cu Mila, Darul, Dragostea și Binecuvântarea Sa cea cercască.

Asemenea aduc călduroasa mea mulțumită tuturor Onorațiilor reprezentanți ai Confesiu-nilor, ai diregătorilor militare, politice și jude-cătorești, ai școalelor, ai comunei protopres-biterale Mehădia și ai celorlalte comune biseri-cești tractuale, onorațiilor și cunoscuților, cre-dincioșilor, și tuturora, fără deosebire de con-fesiune și neam, cari au avut dragostea a da, prin prețioasa lor prezență, ultimul semn de simpatie adormitului în Domnul la despărțirea lui pe vecie de această lume trecătoare.

Dumnezeu Bunul să le răsplătească tuturora!

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Convorbiri divine.

Azi dimineață soarele salută pământul de pe un cer senin și azuriu. E fericit acolo Sus, în mijlocul strălucirii sale, de unde ne trimite și nouă o fărâma din bucuria vieții lui extra-ordinare și prea minunate.

Îți mulțumim, o Doamne, de frumsețea și puterea Ta nemărginită — de care împărtă-șindu-ne — ne bucurăm și noi, ceice suntem părăsiți și slăbănogi, triști și bolnavi. Căci Tu ești viața cea adevărată, sănătatea și puterea, iar noi suntem fii Tăi părăsiți.

O, preaslăvite Doamne, aduți aminte și de noi și ne mântuește, condu-ne în împărăția Ta nemărginită, ia-ne cu Tine pe întinsul infinit al lumii stelare. Fă-ne să simțim ritmul inimii Tăfe dătătoare de bunătăți în lume, din veac și până în veac. Ridică-ne, o Doamne, întru lumina Ta cea neapropiată, pe noi cei cufundați în întune-recul nopții pământene. Căci acolo Sus, la Tine e zi eternă, infinită, atâta lumină și o nespasă bucurie este acolo în Impărăția Ta cerească!

Dar e adevărat că și aci pe pământ sunt frumuseți minunate... Căci ce poate fi mai încântător ca surâsul nevinovat al unui copilăș sau ca ochii blânzi ai unei fetițe neprihănite? Unde este deci instinctul înșelător, când toate simțirile sunt în tăcere și când inima vorbește singură, fiind răpită în contemplare?....

Doamne dăruiește-mi împlinirea acestei do-rințe, ca să mă pot bucura împreună cu toată zidirea Ta, veselidu-mă și admirând măreția Ta unică, pe care o vedem revelată dela întemeerea lumii. Aceasta plăcerea mea este pură și fără turburări sau umbre sensuale. O! Cât e de fru-mos să iubești așa... cu inima și din tot sufletul Tău pe Dumnezeu! Poate cineva avea o dorință de plăcere mai intensă în frumusețe decât aceasta??...

Invățați oameni această iubire. Invățați-vă să contemplați cu ochii sufletului vostru chiar frumsețea lumii — cea trecătoare.... Atunci aceasta se va transforma și dânsa într'un ideal superior de realitate divină.

*
**

O Doamne, trimite mângăiere sufletului meu pe aripile speranței Tale. Inima mea e bântuită de secetă. Multe îndoeli turbură credința mea, iar ploaia Ta divină — de care însetează inima mea — prea mult întârzie. Dar gândul meu niciodată să nu piardă din vedere cadrul imaginii Tale, și atunci eu mă voi reîntoarce calm și sigur întru odihna Numelui Tău Prea sfânt.

Oamenii sunt prea obosiți de greutatea obiceiunilor proprii. Ei sunt prea mult apăsați sub povara intereselor meschine, uitând astfel lumina înfinită, care ni s'a revelat de atâtea ori în cursul veacurilor, pentru o sermană umbră de realitate, ce durează doar un moment.... Ei însă, o Doamne, nu sunt vinovați, deși mă fac să sufer, închizându-mi ușa dinaintea mea. De m'ar înțelege și dacă ar ști, poate că ei mi-ar dărui de urgență ajutorul lor și atunci ne-am confortă împreună. Dar ei nu știu, nici nu înțeleg și iată că aceasta e motivul pentru care ei mă lasă numai singur pe cărarea acestei vieți.

Dar Tu Doamne ești cu mine... nu-i așa că ești cu mine, Tu vezi năzuințele mele și toată bunăvoința sufletului nu se ascunde înaintea Ta? Tu nu vorbești cum eu vorbesc, Tu nu răspunzi cu vocea mea. Totuș, Tu care ești Viața nemărginită, nu ești Tu oare deasemenea viu și prezent în fondul existenței mele? Ce m'aș face eu oare fără de Tine? Ce s'ar face lumea?

Iată deci, o Doamne, că Tu ești din veac și până în veac — după voia Ta îndreptând pasul meu pe calea mea. Când va fi plinirea vremii, atunci toate vălurile vor cădea, astfel că ceace azi este încă mister și adesea chiar contradicție în mintea noastră prea slabă, va fi atunci o realitate deplin lămurită a inimei noastre.

(Din italienește — C. Mignone).

Pr. Dr. I. Felea.

Cuvinte înțelepte.

N'arunca lacrimile 'n drum și nu-ți face drum prin lacrimile altora.

*

Cel mai frumos cimitir e sufletul tău însuși, pentru că numai acolo stau vecinic îngropate gândurile tale și numai acolo plâng cu adevărat toate părerile tale de rău.

(D. G. Chituiu „Crestături“)

Adunarea eparhială

a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului perioada XX, sesiunea III-a convocată la Caransebeș pe Dumineca Samarincii, 28 Aprilie 1929.

ȘEDINȚA III-a.

Ținută Luni, la 29 Aprilie 1929 orele 4 p. m.

Președinte: Prea Sfinția Sa D-I Episcop diecezan **Dr. Iosif Tr. Badescu.**

Notar: **Petru Fotoc.**

Nr. 17. Protocolul ședinței a II-a nefiind terminat Verificarea se amână.

Nr. 18. Comisiunea verificatoare, prin raportorul său Andreiu Ghidiu referază asupra alegerii deputatului mirean în cercul electoral V. Coșava. La propunerea comisiunii:

Alegerea fiind în ordine și ne atacată prin protest; alesul Dr. Cornel Cornean se verifică.

Nr. 19. Acelaș raportor referază asupra raportului Consiliului eparhial referitor la devenirea în vacanță a mandatului proeșc din cercul III Zgribești. La propunerea comisiunii:

Vacanța mandatului se ia la cunoștință și se dispune alegere nouă.

Nr. 20. Raportorul comisiunii bisericești Ioan Geția referază asupra deciziei ddto 3 Aprilie 1929 Nr. 1833 B. 1929 a Consiliului eparhial, relativ la memoriul P. S. Sale Dlui Episcop în chestia Academiei noastre teologice.

După cetirea memoriului și a deciziei Consiliului eparhial, raportorul comisiunii, în numele acesteia, propune:

1. Adunarea eparhială își însușește acest decis al Consiliului eparhial și își însușește și memoriul P. S. Sale.

Aduce cele mai vii mulțumiri P. S. Sale pentru atitudinea sa întru apărarea Academiei noastre teologice, asigurându-l, că toată suflarea ortodoxă din eparhie este și va fi pururea alături de P. S. Sa.

3. Adunarea eparhială protestează contra oricărei încercări de coborîre a nivelului respective contra tendinței de degradare a Academiei noastre teologice, care este rezultatul grelelor lupte și marilor sacrificii în decursul atâtor secole și care a fost adevărat focar de înaltă cultură teologică și națională în întreg Banatul.

Adunarea eparhială în unanimitate decide:

Adunarea eparhială își însușește acest decis al Consiliului eparhial și își însușește și memoriul P. S. Sale.

Aduce cele mai vii mulțumiri P. S. Sale pentru atitudinea sa întru apărarea Academiei noastre teologice, asigurându-l, că toată suflarea ortodoxă din eparhie este și va fi pururea alături de P. S. Sa.

Adunarea eparhială protestează contra oricărei încercări de coborîre a nivelului, respective contra tendinței de degradare Academiei noastre teologice, care este rezultatul grelelor lupte și marilor sacrificii în decursul atâtor secole și care a fost adevărat focar de înaltă cultură teologică și națională în întreg Banatul.

Nr. 21. P. S. Sa Dl Episcop invită Adunarea eparhială, să porceadă la îndeplinirea locurilor vacante și anume: la alegerea

1. a unui consilier referent, a unui consilier onorific ordinar și a unui consilier onorific suplent în consiliul eparhial, secția culturală.

2. a unui membru suplent în Consistoriul spiritual metropolitan.

3. a unui membru suplent în Consistoriul spiritual eparhial.

Ca bărbați de încredere înaltul prezidiu propune, iar

Adunarea eparhială alege de bărbați de încredere pe membrii: Traian Oprea și Dr. Aurel Oprea.

Pentru ca membrii Adunării să se poată consulta asupra persoanelor, cari sunt a se alege, înaltul prezidiu suspendează ședința pentru zece minute.

După redeschidere, se trece la votare, care este secretă, cu ședule.

La apelul nominal răspund 45 membrii, cari își depun votul lor în urmă.

Numărându-se ședulele, se constată, că numărul lor consună cu numărul votanților și desfăcându-se fiecare ședulă, se constată că au votat pentru următorii și anume:

1. Consilier referent în Consiliul eparhial, secția culturală: Nicolae Cornean; întrunind 45 voturi.

2. Consilier ordinar onorific: Dumitru Popescu întrunind 45 voturi.

3. Consilier suplent onorific: Zeno Muntean întrunind 45 voturi, ambii la aceeași secție culturală.

4. Membru suplent în Consistoriul spiritual metropolitan: Petru Olde întrunind 45 de voturi.

5. Membru suplent în Consistoriul spiritual eparhial: Constantin Tismonariu întrunind 45 de voturi.

După acestea înaltul prezidiu declară

Ca aleși în Consiliul eparhial, secția culturală:

De consilier referent pe Nicolae Cornean; — actualul ref. suplinitor.

De consilier onorific: pe Dumitru Popescu și

Consilier suplent onorific: Zeno Muntean profesori la Academia teologică.

2. In Consistoriul spiritual metropolitan de membru suplent pe Petru Olde catihet la școalele medii Logoj.

3. In Consistoriul spiritual eparhial de membru suplent pe Constantin Tismonariu paroh în Lighed.

Prea S. Sa Dl Episcop diecezan anunță, că aprobă aceste alegeri.

Nr. 22. Raportorul comisiunei financiare, deputatul Dr. Mihail Groșianu referă asupra raportului general al Consiliului eparhial secția economică pe anul 1928.

Raportul fiind tipărit și distribuit membrilor se consideră de cetit.

La propunerea comisiunei, Adunarea eparhială aduce următorul concluz:

Raportul se ia la cunoștință și se alătură la protocol sub litera D.

23. Acelaș raportor referă asupra socoșilor fondurilor diecezane pe anul 1928.

Comisiunea scontând cassa și valorile, le-a aflat în consonanță cu registrele.

Ce privește socoșile fondurilor și fundațiilor pe anul 1928 comisiunea după mai multe probe făcute constată, că contabilitatea este purtată cu conștiinciozitate și exactitate. Comisiunea aflând de justificate erogațiunile, propune, iar Adunarea eparhială decide:

Socoșile fondurilor și ale fundațiilor pe anul 1928 se aprobă.

Nr. 24. Acelaș raportor prezintă proiectul de buget al Eparhiei pe anul 1930. Comisiunea propune iar Adunarea eparhială decide:

Bugetul pe anul 1930 se aprobă, — cu venite de Lei 9.993.714 — și cu cheltueli de Lei 9.993.714.

Se invită Consiliul eparhial, ca să facă demersurile necesare la înaltul Guvern, ca alocația bugetară, să fie acordată pentru toate posturile bugetare ale Eparhiei rămânând, ca însași eparhia, să utilizeze sumele neîntrebuțate după posturile vacante, pentru scopurile sale generale.

Nr. 25. Acelaș raportor referă asupra raportului Consiliului eparhial despre încassarea competențelor diecezane în anul 1928.

Comisiunea propune, iar Adunarea eparhială decide:

Adunarea eparhială ia cu plăcere la cunoștință raportul despre încassarea integrală a competențelor diecezane.

Nr. 26. Acelaș raportor referă asupra raportului Consiliului eparhial pentru clădirea unei părți a internatului pe lângă Academia teologică.

Comisiunea examinând raportul în amănuntele sale, găsește proiectul de zidire perfect examinat și potrivit scopului cel urmărește și în consecință propune votarea acestui proiect în senzul, că până la concurența sumei de 2.550.000 Lei să se completeze în conformitate — cu planul aci anexat, — zidirea suscitată internat astfel, că în cursul anului 1929 să fie adăpostit sub acoperiș.

Comisiunea nu poate omite fericitul prilej de a-și exprima profunda sa mulțumire pentru deosebita sollicitudine demonstrată de P. Sfințitul nostru ierarh Dr. Iosif Tr. Badescu în această materie și roagă în acelaș timp pe cei de față și viitorii, ca să persevereze în obiectivul nestrămutat, pentru scopurile bisericicești culturale ortodoxe al acestui Sion românesc.

Adunarea eparhială cu aclamație pri-mește popunerea comisiunei.

Nr. 27. Acelaș raportor prezintă raportul Consiliului eparhial în cauza înființării „Fondului pentru acoperirea trebuințelor bisericicești eparhiale“.

Comisiunea propune, iar Adunarea eparhială ia cu mulțumită la cunoștință înființarea „Fondului pentru acoperirea trebuințelor bisericicești eparhiale“, care va avea a se augmenta în conformitate cu actul P. S. Sale Dl. Episcop diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu ddto 27/XII 1928, dorind ca acest fond să crească la o sumă corespunzătoare, ca astfel din venitele lui, să se poată acoperi toate trebuințele din viitor ale eparhiei. În acelaș timp Adunarea eparhială exprimă mulțumită P. S. Sale pentru dania de Lei 10.000 cu care a pus bază la întemeierea acestui fond de mare importanță bisericicească.

Nr. 28. Acelaș raportor prezintă Bilanțul Contul de Profit și Pierdere pro 1928 al Librăriei și Tipografiei și Legătoriei diecezane.

Comisiunea propune, iar Adunarea eparhială decide:

Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pro 1928 al Librăriei, Tipografiei și Legătoriei diecezane se aprobă, dându-se absolutoriul convenit.

Nr. 29. Acelaș raportor prezintă Bilanțul și Contul Profit și Pierdere al fabricei de lumini eparhiale pro 1928.

Comisiunea propune, iar Adunarea eparhială decide:

Bilanțul și Contul Profit și Pierdere al fabricei de lumini eparhiale pro 1928 se aprobă, dându-se absolutoriul convenit.

Nr. 30. Acelaș raportor referențează asupra raportului Cons. eparhial Nr. 2010 ex 1929 în cauza asigurării averilor bisericicești contra incendiului.

Comisiunea propune, iar Adunarea eparhială decide:

Având în vedere, că comunele noastre bisericicești sunt autonome.

Având în vedere că primele de asigurare sunt atât de urcate, că parohiile nu le pot suporta,

Având în vedere, că nu este cu nimic motivat, că și acele părți de edificiu, să se asigure contra incendiului cari nici când

nu sunt espuse la daune în caz de incendiu,

Având în vedere că comunelor bisericicești sărace, în lipsă de fonduri, le este imposibil, să se asigure contra focului,

Având, în fine în vedere, că eparhia noastră are să țină față diferitelor confesiuni ținând cont de manevrele diferite ale acestora, cari orice sarcină impusă credincioșilor nostri o exploatează în favorul lor:

Adunarea eparhială își însușește întru toate punctul de vedere al Cons. eparhial în cauza asigurării averilor bisericicești contra incendiului și în consecință roagă și invită Consiliul eparhial, ca să intervină stăruiind din nou la Consiliul central bisericesc, ca:

1. Să se cedeze eparhiei întreg rabatul după toată averea diecezană asigurată contra incendiului, fiind eparhia avizată la acest favor, de care nu poate abdice.

2. Să se cedeze cel puțin douăzeci (20) % din rabat pe seama comunelor bisericicești, cari își asigură averea contra incendiului,

3. Să fie lăsate comunele bisericicești în liberă voie a-și asigura întreaga valoare a imobilelor lor sau numai cea a părților arzibile, cu procentele stabilite în convențiune.

4. Să se mențină dispoziția din convenție cu privire la parohiile sărace și

5. Să rămână asigurarea mobilelor bisericicești facultativă, dar pentru cazul că s'ar asigura aceste mobile, să se cedeze cel puțin douăzeci (20) % din rabat conform punctului 2 al concluziunii de față.

(Continuarea urmează în N-rul viitor.)

Inmormântarea protopresbiterului Mihail Costescu.

O tristă coincidență a vrut, ca sărbătoarea eroilor din acest an să adauge în nesfârșitul său pomelnic; și numele unui nou, umil erou, târît prin temnițele ungurești de eri, protopresbiterul Mihail Costescu...

Și astfel... Joi la *Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor* s'a săvârșit ultimul act pământesc, convenit răposatului în Domnul, înmormântarea lui.

Des de dimineață multă lume — din Caransebeș, Orșova, din Turnu-Severin, venise în Eșelnița să dea, prin prezența sa, ultimul onor aceluia, care ducea cu sine în pământ frumoase virtuți creștinești și de bun român...

Prohodul l-a săvârșit protopresbiterul onorific consilier referent Romul G. Ancușa dimpreună cu un P. O. D. protoiereu din Turnu-Severin, asistați de următorii preoți din tractul Mehadii: Z. Popoviciu, S. Răsvan, V. Uzonescu, G. Tătucu, C. Dure, P. Magdescu, I. Imbrescu, T. Borchescu, I. Câmpian, L. Novacoviciu, I. Drăgoi, A. Colojoară, N. Goanță, G. Belcotă, I. Grozavescu, A. Dărăbanțu, T. Nicolici, D. Goanță, P. Suci, Gr. Vasilescu, E. Chimbir, A. Golumba, D. Popoviciu, P. Bogoeviciu, N. Bădin, I. Mârșiu, T. Suru, precum și diaconul episcopesc T. Roșca. Responsoriile liturgice și ecteniile funebre le-a dat corul studenților teologi din Caransebeș și cel al țăranilor din Eșelnița.

La biserică P. O. D. Protopresbiter Romul G. Ancușa a rostit un mișcător panegiric. Evocând trecutul neprihănit al acestui preot; al eroului care a cules germenii boalei sale pretimpurii în închisorile Caransebeșului și ale Seghedinului, provoacă lacrimile de durere ale tuturor celor de față.

Dela biserică întreg convoiul a pornit către cimiter. Deosebit de impresionant a fost acest convoiu funebru prin numărul mare al preoților celebranți prin prezența unui neobiceiuit de numeros public de intelectuali și țărani, din amintitele orașe, precum și din satele din jur.

Ajunși la groapă, în dangăt jalnic de clopote, în cântări dutoase și lacrimi pline de jale, corpul cel fără suflet s'a redat pământului din care a fost luat...

În cimitirul situat pe o colină, deasupra Dunării bătrâne într'un loc, a căruia tăcere sombră doar murmurul neînțeles al valurilor apei o turbură, protopopul Mihail Costescu doarme un somn nesfârșit, dar fericit în țărâna sfințită și cu jertfa lui!

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

La înălțarea Domnului.

(Cuvântare rostită în cadrele cercului religios Sacul, în Gavojdia, la 9. V. 1929).

„Și s'a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vie cu mărirea să judece vii și morți!”
(Simbolul cred. art. VI. VII)

Frați Creștini,

Mirosul de tămâie, farmecul melodiilor frumoaselor cântări strămoșești; numărul frumos de frați în ținută de serbătoare, cu fețele senine și inimile pline de evlavie creștinească ne arată, că mare serbătoare prăznuim azi.

Trei sunt cele mai însemnate serbători pentru noi creștinii în decursul anului.

Nașterea Domnului nostru Iisus Christos, când sufletele noastre se închină și mulțumesc bunătății divine, că însuși Christos, Fiul lui Dumnezeu se dejosește pe sine, „chip de rob luând”, ca să ne mântuiască.

Învierea Domnului și mai mult scormonește în noi sentimentele de laudă și recunoștință. Christos Fiul unic al Tatălui ceresc, din iubirea necuprinsă de minte omenească păcătoasă, suferă cea mai grozavă chinuri ca prin sângele Său sfânt, vărsat pe cruce, să spele păcatele noastre, și să ne facă și pe noi părtași de înviere.

Cea mai strălucitoare dintre aceste 3 sărbători e ziua de azi, Înălțarea Domnului la ceriu, care e dovada cea mai curată și mai puternică a dumnezeieștii Sale măriri.

Sunt aproape 2000 de ani de când Domnul nostru Iisus Christos, după ce a binecuvântat pe apostoli, înconjurat de cete cerești și de un nor luminos s'a înălțat la ceriu. Și ceva neobișnuit! Apostolii Săi, în loc să se întristeze, că Domnul S'a înălțat și nu-L vor mai vedea, sau întors în cetate cu bucurie mare. Și de atunci pentru toate generațiile de creștini, acest praznic este ziua celei mai mari bucurii; ba azi această bucurie este secundată și de natură. Codrii seculari își îmbracă împărăteasca mantauă; peste pomi s'a revărsat culoarea nevinovăției; iar câmpul scaldat în sudorile strămoșilor deșteaptă speranța unei bogate binecuvântări cerești asupra muncii noastre. Cu un cuvânt: cetele cerești și oamenii, ceriul și pământul azi împreună laudă, în cor se închină Domnului Iisus Christos, Celui preamărit. Toate acestea nu, fără înțeles, ci fiindcă Înălțarea Domnului este de cea mai mare nsemnătate pentru mântuirea și fericirea noastră.

Frați creștini,

Se apropiau Paștile. Domnul nostru Iisus Christos știa că nu peste mult se va depărta de apostolii Săi, și ca să nu-i lase neliniștiți și buimăciți, mângâindu-i, le zice: „Să nu se turbure inima voastră.... voi să merg să gătesc vouă loc,... .. că unde sunt eu și voi să fiți.” (Ioan. 14. 1, 2, 3).

Cu aceste cuvinte mângâia Domnul pe aleșii Săi; ba mai mult, prin acestea le spunea că merge nu să-i părăsească pentru totdeauna, ci să le facă loc în fericirea dumnezească, unde au să petreacă cu El în veci. Acestea sunt motivele bucuriei apostolilor la Înălțarea Domnului. Dar suirea Domnului Iisus la Tatăl ceresc ca să gătească loc de fericire prietenilor Săi, și pentru noi creștinii, cari suntem Domnului mai mult decât prieteni, suntem fiii lui, este motivul celei mai curate bucurii: și pentru noi e ceriul deschis; Christos Domnul și nouă ni-a gătit loc de fericire în împărăția mării Sale.

Zi de bucurie și veselie sufletească, e pentru noi praznicul de azi și de aceea, că Domnul nu numai ni-a făgăduit că ne gătește loc în împărăția cerească, ci în bunătatea Sa nespusă și necuprinsă ne și ajută la aceasta. Și cum ne dă ajutorul Său? El este cu noi în veci.

Prin dumnezeieștile Sale învățături El este sfătuitorul cel mai înțelept, prietenul ce și-a pus viața pentru noi și părintele care ne iubește mai mult. Prin primirea învățăturilor date de dânsul, prin urmarea poruncilor Lui, omul ajunge la iniște în casa sa, în familia sa în societate; este cinstit de toată lumea și ajunge la cea mare comoară posibilă: liniștea sufletească în viața pământească și nădejde nemincinoasă în fericirea viitoare.

În atotștiința Sa dumnezească, cunoscând slăbiciunile născute în firea omenească, prin trimiterea Duhului Sfânt făgăduit în ultimele clipe ale despărțirii Sale cu timpul de sfinții apostoli, revarsă asupra

noastră darul său, care ne ajută să credem și să facem voia Sa. Și acest dar atât de prețios și care ne aduce în legătură cu Dânsul, precum e vița de vie cu mlădița, îl revărsă în sufletele noastre prin taina sfântului Botez, sfântului Mir, sfintei Cuminecături și Spovedanii și altele și ne ajută ca să facem roade vrednice de fericire și mântuire.

Când ne îmbie, ne chiamă să gustăm din iubirea bunătății Sale, El asemenea părintelui plin de grijă pentru fiii săi cari au ieșit de sub aripele sale, nu silește pe nimeni să se hrănească din darul fericirii și al mântuirii. Dorește fericirea noastră, ne îndeamnă spre calea cea bună, ne lasă însă pe fieștecarele să alegem binele de rău.

Creștinul în vieața aceasta pământească o singură datorință principală are: *facă binele și să urască răul*. Și aceasta nu este ceva nerealizabil. Se cere ca să ne deschidem și noi ochii minței, și asemenea s. Apostoli pe muntele Elion, locul Înălțării Domnului, să privim la ceruri. Și de și nu vom putea vedea preamărirea Domnului sevârșită odinioară de ingeri, cerul cu mulțimea corpurilor sale felurite, pământul cu podoa-bele și comorile sale nespuse ne vor arăta puterea și mărirea, înțelepciunea și priceperea lui Dumnezeu. Bunătatea Sa nemărginită și vecinica Sa îngrijire de noi oamenii și de toate vietățile de pe pământ, din pământ, din ape și din aer, va sădi în sufletele noastre sentimentele de lipsă la împlinirea voiei Sale sfinte.

Văzând deci, din învățăturile Domnului nostru Iisus Christos, din darul său dumnezeesc, ba chiar și din lumea necuvântătoare atâta iubire, așa de mare purtare de grijă pentru fericirea și mântuirea noastră, cade-se, ca și noi, asemenea sfinților Apostoli, împreună cu cetele cerești să laudăm și să mărim a Domnului la ceruri prea glorioasă înălțare și să-L rugăm, ca să ne ajute ca la a doua Sa venire să stăm și noi de-a dreapta mării Sale.

Frați creștini,

În toată Duminica și sărbătoarea auziți în decurcul s. liturgii cuvintele din Credeu: *„Și s'a suit la ceru și șede de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vie cu mărirea să judece vii și morții“*. Cuvintele acestea de o însemnătate așa de mare pentru noi, se cade ca nu numai să ne aducă aminte de Înălțarea Domnului la ceruri spre a ne găti noauă loc de fericire în împărăția cerească, ci să ne îndemne pe toți, și îndeosebi pe DVoastră cei din aceasta frunțașă comună, cari aveți ca pază și apărare pe Domnul nostru Iisus Christos cel înălțat la ceruri, ca în tot timpul, neîn-cetat să laudăm și să preamărim pe Dumnezeul și Mântuitorul nostru.

D. Soceneanțu

Un suflet bun...

În aceste timpuri grele în cari ni-e dat să ne trăim viața, vedem cu durere, că credința a slăbit din inimile multor oameni; lumea începe a se depărta de Dumnezeu, de sfânta noastră biserică strămoșească și se înglobează tot mai mult în adâncul răutăților.

Astăzi înjurăturile cele mai murdare, hoștiile, bățiile, omorurile, clevetirile sunt la ordinea zilei. Nu se mai teme omul de Dumnezeu, de păcat, nu-i frică de lege, nu-i rușine de oameni; cinstea omenia, la

cari țineau bătrânii noștri atât de mult toate, toate au pierit. Toată lumea dorește un trai mai bun, dar fără a munci, dorește să-i cadă „mură 'n gură“; s'a ticăloșit omul, de aceea ne și trimite Dumnezeu fel de fel de pedepse.

Datorința bisericii totdeauna a fost, ca să se îngrijească, ca credința să nu slăbească în sufletul poporului nostru ci să se manifesteze și mai viu, să fie un izvor de energii sufletești, pururea curgător. Încă din timpurile cele mai vechi sfânta noastră biserică a folosit ca mijloace pentru întărirea credinței cuvântul apostolilor de odinioară și a urmașilor lor, iar astăzi se propagă prin zelul și cuvântul preoților, slujitorii ai sfintelor altare.

În vremile vechi oamenii bine-credincioși și gânditori de Dumnezeu făceau danii, zideau biserici, ridicau la răsپانتii cruci ori alte monumente, ca să aducă aminte lumii de Dumnezeu părinților noștri. În vremurile noastre acest simț a slăbit și nu numai că nu facem altele de nou, dar nici nu știm păstra pe acelea care le-am avut.

Așa din vremi uitate era în hotarul de cătră răsărit al comunei noastre Valeadieni sus în vârful „Cozlariului“ o cruce roșie însemnată și în hărțile militare, iar locul acela se numește până în ziua de astăzi „la crucia roșie“.

Această cruce s'a susținut până înainte de vre-o treizeci de ani. Dinții vremi au nimicit crucea și de atunci până acum nu s'a aflat nici un suflet bun care să o ridice din nou.

Anul acesta însă prin cuvinte și îndemnuri bune date de căpeteniile bisericii din loc, iată s'a găsit omul cu suflet mare ca să o pună în loc. Acest creștin evlavios e Ion Jorz Negru din Valeadieni, om vădov fără soție, fără copii, el singur cu capul, om sărac dar bogat în fapte bune.

Dumineca trecută, în 28 Aprilie a. c. s'a sfințit crucia roșie prin preotul Ioan Ivan.

Fiind locul acela departe de comună cale de 2 oare cu picioarele și cu suiș la deal, după finea sf. Liturghii s'a format un banderiu de călăreți și trăsuri acoperite cu covoare și flori frumoase, cari au dus la fața locului pe preotul liturghisitor, cantorii din comună și alți credincioși.

Acolo s'a sfințit crucea fiind de față pe lângă cei veniți și alți oameni din comunele învecinate îndeosebi din comuna Delinești și dela sălașele din apropiere, veniți din curiozitate să vadă un lucru frumos, cinstita și măreața cruce.

După terminarea sfințirii, preotul Ioan Ivan a rostit o cuvântare potrivită despre însemnătatea crucii, și despre jertfa ce acest creștin bun a făcut-o pentru ertarea păcatelor familiei sale. Apoi s'a servit pe iarbă verde ceva gustare ca pomană pentru sufletul celor reposați și apoi întreg convoiul în ordine frumoasă s'a reîntors, crucea rămânând să vestească trecătorilor, că

sa găsit omul cu suflet bun care nu lasă să piară monumentele vechi, ridicate întru preamărirea lui Dumnezeu și întărirea credinței strămoșești.

Tot acest creștin evlavios a făcut și o icoană mare de aproape 2 m. acoperită cu sticlă și pusă afară în zidul bisericii deasupra de ușa de intrare a bărbăților. Icoana reprezintă învierea Domnului și e lucrată foarte frumos și artistic de pictorul Petru Băleanu din Caransebeș.

În Dumineca Floriilor anul acesta s'a sfințit prin preotul local Ioan Ivan și s'a așezat la locul ei în zidul bisericii în rând cu ferestrelor. Icoana e foarte frumoasă, e o podoabă a bisericii. Pe pictorul Băleanu îl putem recomanda tuturor celor ce au trebuință de lucrul Dsale ca pe un om cinstit, harnic, punctual și iscusit în arta picturii.

Laudă i se cuvine modestului nostru conlocuitor Ioan Jorz. Dumnezeu să-l învrednicească cu sănătate, ani mulți și ertarea păcatelor, iar fapta frumoasă a dânsului să îndemne și pe alții la asemenea fapte plăcute nu numai oamenilor dar și lui Dumnezeu.

Această cruce își are și legenda sa, pe care a scris-o așa de frumos și mișcător Dl învățător George Cătană în cartea sa „Chipuri și graiuri” din Banat volumul I. Cine dorește să o citească, o află acolo la pagina 37.

Unul din cei mulți.

O scrisoare...

D-l profesor și director int. la Academia noastră teologică Dr. Dimitrie Cioloca a primit, din partea unui fruntaș intelectual din Bănatul S. H. S. următoarea scrisoare, pe care o publicăm în întregime.

Prea Onorate Părinte!

Domnule Director!

„Am citit cu multă atențiune frumosul DV. articol „Surprimarea Academiei teologice din Caransebeș” apărut în organul eparhiei noastre Foia Diecezană Nr. 17. ddto 28. Aprilie 1929 și cu durere astu din prețioasele DV. comunicări, că cei chemați, comisiile din București, au de scop să sisteze Academia teologică din Caransebeș, Teologia Banatului, scunpa noastră școală, în care și-au încălzit sufletele aproape toți preoții Banatului nostru, luminați prin profesori buni, vrednici și iubitori de neam.

Sub regimul unguresc, ați făcut servicii de adevărați apostoli ai neamului Românesc, servind institutul teologic cu sinceritate și devotament pe lângă un salariu minimal și atât de modest, încât noi elevii DV. de multe ori ne cugetam cum de mai puteți exista. Și astăzi conducătorii României-mari, cari sunt chemați să așere tot cea-ce am avut mai sfânt în trecut, așa să răsplătească munca neobosită de zeci de ani, a celor mai distinși jii ai neamului, cari numai prin neumărate jertfe au putut susține această școală, în care s'a învățat întotdeauna numai carte românească.

Cu suprimarea Academiei teologice din Caransebeș, tinerii noștri din Iugoslavia, chemați să ne ocupe locurile, nu se vor mai dedica carierei preoțești, iar cele mai frumoase comune române din Banatul Iugoslav, vor ajunge mâne poimâne, fără preoți, fără conducători sufletești, iar poporul în lipsa conducătorilor firești încet se va desnaționaliza, dupăcum s'au desnaționalizat mii de Români din Valea-Timocului sau din Macedonia.

Pentru ca să Vă convingeți despre adevărul afirmațiunii mele, dați-mi vote iubile și mult apreciate D-le Director a Vă comunica un caz concret.

Călătorind înaintea cu câteva săptămâni la observ în tren doi călători îmbrăcați în port național sârbesc, cari discutau însă românește. Erau Români din Valea Timocului. M'am apropiat de dânși și i-am întrebat: „DV. de sigur sunteți Români, de vorbiți românește”. Unul mi-a răspuns: „Noi toți vorbim în comuna noastră românește, deși nu suntem români ci pravi sârbi”.

Soartea acestora va fi și soartea noastră, dacă D-nii din București ne răpesc sfânta noastră teologie din Caransebeș.

Ca fost elev devotat al DV. Vă rog foarte mult Domnule Director, faceți și de aici încolo tot ce este posibil, mișcați toate petrite în interesul neamului nostru ca Academia teologică din Caransebeș să existe și pe mai departe, pentru-ca să putem avea în parohiile noastre vrednici urmași, chemați să așere cu arme spirituale interesele mai înalte ale neamului.

Bunul Dumnezeu să Vă respălătească cu bine jertfele ce le aduceți în calitate de DVoastră de adevărați Apostoli ai neamului românesc”.

Bărbăția.

Cap. VI.

(Continuare.)

Primejdia, nenorocirea, neaverea, ostencala și nedreptatea este soartea fiește cărui om ce vine în lume.

Pentru aceea de lipsă i-ți este cugetul tău fără de amânare cu deșteptare și cu îngăduință al întârii, ca o rânduită parte a lipselor fără de frică și cu mângâiere să o poți implini. — Precum cămila în pustietățile arnoase (năsiptoase) lucrează, și zăduful, foamea și setea suferă și nu pierd, așa și omul bărbat (harnic), întru toate primejdiile și întru toate turburările își va ține firea. — Sufletul cel înalt, rautatea nenorocirii întru nimica o socotește, și înaltă lui fire nici de cum nu se pierde. — Starea lui cea bună nu o întemeiază pre clipele norocirii și prin mânia sa nu-și pierde firea. El ca o piatră vârtoasă ce este lângă marginile mării și de lovirea valurilor nici cum nu se clătește, neclătît rămâne.

El ca o cetate în vârful muntelui capul își rădică și toate săgețile norocului cad înaintea picioarelor lui.

În timpul primejdiei îi ajută deșteptarea inimei și statornicia cugetului îi scoate dintru aceea.

El ca un ostaș bun aleargă întru întâmpinarea râului vieții aceștia și se întoarce cu dobândă. — Toate greutățile a nenorocirii le ușurează cu blândețele, și le învinge cu statornicia. — Însă sufletul spărios pre omul cel fricos face de rușine. — Prin melancolia sa fiind întru neavere, cade în mișelie și suferind el bucuros nedreptatea, îndeamnă cu aceea pre alții la mai mare vătămare. — Precum se clătește trestia de vânt, așa și

umbra nenorocirii îl face a tremura. În timpul primejdiei se smintește și se surpă și în ziua nenorocirii cade la pământ, și melancolia îi stăpânește sufletul.

Cap. VII.

Indestularea.

Aduți aminte, o omule! cumcă starea ta pre pământ prin înțelepciunea celui vecinic este rânduită, carele îți cunoaște cugetul, carele deșertaciunea tuturor poftelor tale o vede, și de multe ori pentru a sa mare milostivire nu ți le împlinește.

Însă tuturor poftelor celor înțelepte și tuturor ostenelelor celor cuvioase, bunătatea lui au pus în firea fapturilor asemenea adevărului norocită urmare. Despre neîndestularea, carea o simți și despre întâmplările nenorocirilor, pentru care te plângi, caută rădăcina de unde aceea cresc, dintru singură a ta nebulie, dintru singură a ta înbuibare și urată nălucire. Deci nu cărti asupra Dumnezeieștilor trimiteri, ci îți îndreaptă inima și nu zice singur întru tine, de ași avea bogăție, de ași avea putere și îndemânare ași fi norocos, căci trebuie să șci, că toate aceste lucruri fieșce căruia moșcean osebিতা neîndemânare și greutate pricinuesc.

Cel orfan (sărac) nu simte frica și patima celui bogat, el nu vede greutățile și învăluirea vântutei, el nici lenea nu o știe ce este și pentru aceea își plânge însăși soartea sa. Nimănui nu pizmui pentru împărerea fericirii, căci nu-i cunoști supărările lui cele din lăuntru. Cu puțin a se îndestula este cea mai mare înțelepciune și cel ce-și îmulțeșce avuția, își mărește grijile, iară inima îndestulată e comoară ascunsă și scuteală de toată nepăciuirea. Însă de vreme ce dreptatea ta, cumpătul viețuirii, îndurarea și buna cuviință nu le lași ca prin amăgirea norocului să se piardă, drept aceea și singură bogăția nu te va face nenorocit. Ci de aci se cade să te înveți, cum că în păharul cel cu limpede și neamestecată fericire, nici o picătură pentru oamenii cei muritori nu se află.

(Urmează).

Iulian Bălăngianu
preot.

ȘTIRI

Asociația misionară a stud. din anul III. dela Academia noastră teologică — a descins Duminecă în 12 Mai a. c. în frunțașă comună Sacul, unde a ținut a doua șezătoare religioasă-culturală. Serviciul divin a fost oficiat de păr. Ef. Lăpăduș din Căvâran, păr. D. Lupea din Jena și păr. prof. D. Soceneanțu din Sacul. Răspunsurile la liturgie au fost date de corul susnumitei asociații. După priceasnă clericul I. Drăghina, într'o predică bine întocmită, arată cauza care a determinat pe conducătorii bisericii noastre ca să numească — în amintirea sinodului dela Nicea (325) — Dumineca aceasta de Duminecă a Sfinților Părinți. Trece apoi, — în legătură cu evanghelia zilei — la rugăciunea făcută de Iisus, dând ca exemplu viu și sigur — ducător la mântuire, rugăciunile de felul acesta și arătând efectul extraordinar de mare ce-l poate avea o rugăciune făcută cu inimă curată și cu lacrimi de

sinceră căință. Încheie printr'un îndemn la rugăciune — după învățătura lui Iisus și a Bisericii noastre — și nedând ascultare sectarilor, cari sunt lupi răpitori, îmbrăcați în piei de oi.

După masă pela orele 3 $\frac{1}{2}$ s'a început șezătoarea. Din cauza publicului foarte numeros — avizat la vreme prin prof. D. Soceneanțu, șezătoarea s'a ținut în aer liber: în curtea bisericii. Harnicul preot D-l Aurel Spătan, deși suferind, a ținut totuși să onoreze serbarea cu prezența D-sale, urând bun sosit — în comuna păstorită de dânsul — clericilor veniți cu scopul de a da și altora lumină din lumina primită de pe băncile școalei. Teologul Șt. Bololoi într'o reușită disertație arată însemnătatea și sublimitatea preoției. Spune, că Iisus Christos a venit ca să mântuiască omenirea și a lasat după El pe apostoli și învățăcei, precum și pe urmașii acestora: episcopii și preoții ca să arate oamenilor și de aci încolo, calea spre mântuire. Datoria creștinilor e, ca să stea în jurul preotului, dupăcum stau albinele în jurul matcei lor. Încheie prin cuvintele Mântuitorului: „celce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă, iar celce se leapădă de voi, de mine se leapădă“ (Luca 12, 8-9). D-l M. Pătrășcanu — farmacist — cu binevoitorul D-sale concurs a însoțit pe clerici până în Sacul și a vorbit — pe înțelesul tuturor — despre cauzele câtorva dintre cele mai răspândite boale arătând — în acelaș timp — și modul lor de vindecare. Învățătorul V. Tărian aduce calde mulțumiri din partea poporului, D-lui profesor conducător D. Popescu și clericilor, pentru osteneala ce și-au luat-o ca să țină în această comună șezătoarea, sacrificându-și timpul liber.

În cuvântul de încheiere, D-l prof. D. Popescu, își exprimă mulțumirea pentru buna primire și pentru dragostea cu care ne-au întâmpinat credincioșii din Sacul, participând într'un număr atât de mare. În câteva cuvinte arată scopul pentru care se țin aceste șezători de către asociația misionară, îndemnându-i să asculte și să practice învățătura Bisericii și a slujitorilor ei. Între timp s'au executat diferite cântări religioase de către corul clericilor condus de P. Beutură.

Mulțumită publică. Asociația misionară a stud. an. III dela Academia teologică din loc, aduce — și pe această cale — mulțumită atât păr. Eitimie Lăpăduș cât și băncii „Comuna“ din Căvâran pentru suma de 1000 (una mie) lei, cu care au sporit fondul asociației.

De vânzare din mână liberă

Casa Nr. 37 din strada Logojului. — Având 2 locuințe: una la stradă, cealaltă în curte; cu clădiri laterale, ogradă mare și grădină frumoasă.

Informațiuni la

IOAN MIHAI.

„RETEZATUL” s. p. a. pentru industria lemnului Caransebeș

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Convocare.

Domnii acționari ai societății „Retezatul” s. p. a., pentru industria lemnului în Caransebeș sunt invitați la

adunarea generală extraordinară,
care se va ține **în Caransebeș la 30 Maiu 1929; ora 10** în sala de ședință a societății.

Ordinea de zi:

1. Designarea grefierului și alegerea a două acționari, pentru autentificarea procesului verbal,
2. Modificarea statutelor,
3. Abzicerea membrilor în Consiliul de Administrație și al cenzorilor și darea absolutului,
4. Alegerea membrilor în Consiliul de Administrație și al cenzorilor,
5. Eventuale propuneri, anunțate în conformitatea statutelor.

Caransebeș, la 17 Maiu 1929.

Consiliul de Administrație.

Publicațiune de licitație.

În urma concluzului adunării eparhiale dtdo 29 Aprilie a. c. și pe baza decizului consiliului eparhial dtdo 8 Mai a. c. Nr. 2511 E/1929 se publică licitație minuendă cu oferte închise și sigilate pentru darea în întreprindere a lucrărilor de zidire a unui internat în Caransebeș și anume a părții de edificiu, indicate în plan cu culoare roșie, cu un front de 37'15 metri astfel, ca zidurile să fie puse sub acoperemânt.

Planul, devizul de spese și condițiunile de licitație se pot vedea în cancelaria secției economice a Consiliului eparhial în Caransebeș în cursul orelor oficiale.

Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de șeasă (6) % din suma de 2,376.770 Lei, adică din valoarea totală a lucrărilor după devizul de spese și anume în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile. Afară de aceea se va reține câte zece (10) % din fiecare rată, devenită scadentă a prețului lucrărilor.

Antreprenorul, pe care va rămânea lucrarea, va solvi proiectantului suma prevăzută în condițiunile de licitație pentru elaboratele acestuia și are să supoarte în întregime atât impozitul proporțional după contract, cât și celelalte sarcini cuprinse în condițiunile de licitație.

Concurenții nu pot pretinde nici diurne, nici spese de călătorie, nici altfel de spese.

Consiliul eparhiei ort. rom. a Caransebeșului și-a rezervat dreptul a decide liber asupra ofertelor întrate fără considerare la rezultatul licitației și a da lucrările spre executare acelui întreprinzător, în care va avea mai mare încredere, sau eventual a respinge toate ofertele fără nici o motivare.

Ofertele închise și sigilate au se între pe adresa „Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului” în Caransebeș până Joi în 30 Mai 1929 la orele 12 din zi.

Caransebeș din ședința consiliului eparhial, ținută în 8 Mai 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

No. 257/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Mociocoi Ion dom. în laz contra urmăritului Ruvila Toma dom. în laz, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1981, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei laz (din circumscripția Jud. mixte Caransebeș) No. 3 al coalei cf. No. de ord. A. I. 1—2 No. top. 52 fânași în Intravilan 665 stp. No. top. 53 arătură în intravilan 657 stp. prețul de strigare 9000 lei; 3,8 parte din imobilul cuprins în coala cf. No. 4 a comunei laz sub No. de ord. A. +1 No. top. 42 Cassa No. 17 cu curte în intravilan 40 stp. cu prețul de strigare 8000 lei; 2/3 părți din imobilul cuprins în coala cf. No. 5 a comunei laz sub No. de ord. A. I. 1—2 No. top. 2146 fânași între lerugi 754 stp. No. top. 2147 arătură între lerugi 461 stp. cu prețul de strigare 5000 lei; No. de ord. A. +1 No. top. 41 grădină în intravilan 128 stp. prețul de strigare 2000 lei; pentru incasarea creanței de 620 lei, capital, interese de 10% dela 1 Ianuarie 1927 și spese de 233 lei 50 bani fixate acum pentru cererea de licitație; precum și pentru incasarecreanței de 2400 lei capital și acc. a lui Baran George din Obreja, 860 lei capital și acc. a lui Simion Lonescu din Caransebeș, 1964 lei capital și acc. a lui Dr. George Ianculovici din Caransebeș.

Fixează termen pentru finerea licitațiunii pe ziua de **22 Mai 1929, ora 9 la casa comunală a comunei laz**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș la 29 Ianuarie 1929.

pentru conformitate:

N. Postelnicu: mp. jud. șef. **L. Bria** p. dir. c. f.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 805 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881, și în baza art. 19 din legea LX. din 1908, prin aceasta public,

că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub No. 2662/1927, efectuându-se execuțiunea la 2 Octomvrie 1928 în favorul următorului Robert Millini din Caransebeș repr. prin adv. Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 1100 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate care s'au prețuit în 4000 Lei — bani și anume: una vacă albă cu roșu se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș, de sub No. 6168/1928 G. pentru încasarea creanței de 110 Lei — bani capital cu 10% interese din 6 Martie 1927 și speșele de 1031 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 23 Mai 1929 la orele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritel** și toți aceia care au voie de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX, din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 25 Aprilie 1929.

Portărel **M. Guran**

Corpul Portăreilor, Tribunalului Caransebeș.

Nr. 990 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4389/1928 efectuându-se execuțiunea la 17 Decemvrie 1928 în favorul următorilor Frații Pollak din Caransebeș repr. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 5500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 7000 Lei și anume: una mașină de cusut „Singer“ în stare bună se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 8382/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 5500 Lei — bani capital cu 10% interese din 31 Iulie 1928 și speșele de 1050 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 24 Maiu 1929 la oarele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 25 Aprilie 1929.

Portărel **M. Guran**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 26 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Orșova de sub Nr. 1312/1925 efectuându-se execuțiunea la 8 Martie 1926 în favorul următorului Iuliu Moldovan din Orșova repr. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 1300 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrare și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 6800 Lei și anume: una vacă, nouă metri lemne de foc se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 929/1926 G. pentru pentru încasarea pretențiunilor de 1300 Lei — bani capital cu 5% interese din 1 Ianuarie 1924 și speșele de 1028 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 28 Maiu 1929 la oarele 11 a. m. în comuna Domașnea la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie, de a cumpăra sunt invitați, cu aceea observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 25 Aprilie 1929.

Portărel **M. Guran.**

ASIGURAREA ROMÂNEASCĂ
Societate Anonimă de Asigurări Generale
BUCUREȘTI

Caută reprezentant

pentru

Caransebeș și împrejurimi

Doritori — numai harnici și
destoinici — se vor adresa

**Reprezentanței Gen. pentru Banat,
Timișoara III Str. Moșilor No. 5.**